

Поглѣдъ врѣхъ преминала-та година.

(отъ 1873 Іули до 1874).

Време-то тече изминува; години-тъ са излизватъ и отиватъ въ безкрайностъ и всяка една отъ тѣхъ на слѣдва отъ свои-та предшественица по иѣщо си, което никакъ не може да откаже. Има дори таквизъ случаи и влияния, кои-то дѣйствуватъ презъ цѣль единъ периодъ. Таквасъ за насъ остава се още распра-та за вѣра, между Българи и Гърци, която са продължава почти отъ 1854 и до днесъ, па и сега не може сарѣ, че ние Българи-тъ сме съвсемъ спокойни отъ наши-тъ ненавистници, защото-то день не са изминува да са не повтара същото-то, което е ставало прѣди това. Но не само по насъ има расправи за вѣра, а почти и по цѣлия свѣтъ: както въ Европа, тжй и по друга-та половина на земно-то половиняглобо — и въ самата Бразилия. Въ Европа главна-та размирна глава е папа-та, кой-то доказва, че той е билъ само въ състояние да упазя мира, коги-то отъ друга страна той са показва единичия размирникъ: сега не остава нищо друго да си мисли человекъ, освѣль че са намира въ вѣкъ-тъ на реформация-та. Ултрамонтани-тъ са мжкнз дълго време дано постигнаха намерение-то си и то: да поставятъ единъ претенданциъ на празния французски тронъ, кой-то да бжде покоренъ синъ на черкова-